

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Cuzmenco Iurie Boris, născut la 29 aprilie 1954 în Ucraina reg. Haricov Ciuguev, domiciliat în or. Hîncești, str. Chișinăului 20, ap.2.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 16.04.2013 pînă la 26.09.2013;*
2. *Instanța de apel de la 21.10.2013 pînă la 16.11.2013;*
3. *Instanța de recurs de la 18.02.2014 pînă la 15.04.2014;*
4. *Instanța de apel de la 13.06.2014 pînă la 05.05.2015;*
5. *Instanța de recurs de la 10.11.2015 pînă la 02.12.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 septembrie 2013, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Cuzmenco Iurie a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. *În fapt*, prima instanță a reținut că Cuzmenco Iurie, la 09 martie 2013, aproximativ la orele 22:00, aflîndu-se în casa proprie situată în or. Hîncești, str. Chișinăului 20, în baza relațiilor reciproc ostile, i-a aplicat intenționat feciorului Cuzmenco Eugen o lovitură cu cuțitul în regiunea spatelui, cauzîndu-i plagă penetrată a cutiei toracice pe stînga posterior, calificată ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

În drept, acțiunile lui Cuzmenco Iurie au fost încadrate în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de către un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată, avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie și ultimul au atacat-o cu apeluri, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 156 Cod penal cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate menționînd că:

- procurorul nu a inclus în textul învinuirii pe art. 201/1 Cod penal elementul obligatoriu al faptei, adică n-a precedat constatarea și incriminarea elementelor

constitutive ale infracțiunii comise, - „de un membru de familie” , „asupra altui membru al familiei” , „în condiția conlocuirii” sau „în condiția locuirii separate”, având în vedere și norma de blanchetă art. 133/1 Cod penal privind înțelesul termenului „membru de familie” sau art. 3 din Legea nr. 45 din 10.03.2007 „Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie”;

- din ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu reiese că procurorul nu se referă la art. 133/1 Cod penal „membru de familie”, dar la o altă normă de drept art. 134 Cod penal „rudenia”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, au fost admise apelurile declarate de avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie și de ultimul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Cuzmenco Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal și condamnat, cu aplicarea art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, organul de urmărire penală nu a înaintat învinuirea legal, conform textului din ordonanța de punere sub învinuire, rechizitoriu și sentință, acuzațiile aduse inculpatului sunt imprecise în actul de învinuire lipsind elementul obligatoriu a laturii obiective a infracțiunii de violența în familie „*comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei*”.

Starea de fapt nu corespunde cu cea de drept statuată la urmărirea penală și apoi preluată de către instanța de fond, motiv pentru care sentința urmează a fi casată, or învinuirea, sub care a fost pus inculpatul, descrie de fapt semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal - normă generală - ce prevede răspunderea pentru cauzarea intenționată a vătămării corporale grave și nu celei speciale prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, care, în esență și urma să se descrie cu trimitere la înțelesul termenului de violență în familie prevăzut de art. 133/1 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând că:

- hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, respectiv faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate de organul de urmărire penală, nu a luat în considerație că inculpatul și partea vătămată locuiesc și duc o gospodărie comună, fapt confirmat de către aceștia în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 aprilie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a respectat procedura de examinare a cauzei conform art. 364/1 Cod de procedură penală, fiindcă potrivit

procesului-verbal al ședinței (f.d. 104-107), nu sunt examinate nemijlocit probele conform regulilor primei instanțe, ceea ce duce la concluzia că instanța de apel incorect și pripit a adoptat decizia, prin care a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 201/1 alin. (3) lit. a) în cele ale art. 151 alin. (1) Cod penal, cauza fiind examinată în prima instanță în procedura art. 364/1 Cod de procedură penală, ceea ce nu poate fi menținut.

Totodată, instanța de recurs a mai invocat că, nu se acceptă motivarea deciziei precum că în învinuirea înaintată nu-i specificat că inculpatul cu partea vătămată sunt membri de familie, fiindcă în învinuirea înaintată, cum și în rechizitoriu este specificată calitatea de membru de familie (f.d. 35,44), iar la urmărirea penală partea vătămată Cuzmenco Eugen a declarat că locuiește împreună cu tatăl său - Cuzmenco Iurie (f.d. 12).

7. Avocatul Lazari Constantin în numele inculpatului Cuzmenco Iurie a declarat apel suplimentar invocând următoarele:

- învinuirea formulată de procuror în privința inculpatului nu reflectă întocmai cerințele art. 281 Cod de procedură penală, deoarece în textul ordonanței de punere sub învinuire și în rechizitoriu, acuzațiile aduse acestuia sunt imprecise;

- în textul actului de învinuire a inculpatului lipsește elementul obligatoriu a laturii obiective a infracțiunii de violență în familie, - comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, deoarece în sensul art. 113 Cod penal, privind calificarea infracțiunii, procurorul avea obligația să decidă din actele cauzei, determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, ceea ce nu rezultă din rechizitoriu, la descrierea faptei criminale;

- instanța de fond incorect a examinat dosarul în procedură simplificată, deoarece la faza de urmărire penală, cât și la etapa examinării cauzei în instanță, nu s-a ținut cont de faptul că Cuzmenco Iurie și fiul Cuzmenco Eugen, inclusiv, conform fișelor din buletinul de identitate, locuiesc separat pe diferite adrese juridice și au familii separate;

- instanța de fond eronat a calificat acțiunile lui Cuzmenco Iurie pe art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal;

- inculpatul Cuzmenco Iurie fiind o persoană de vârstă înaintată, neavând cunoștințe în domeniul dreptului, care nu a avut anterior nici o sancțiune disciplinară sau penală, fiind dus în eroare, a acceptat examinarea cauzei în procedura simplificată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie și de ultimul.

8.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cuzmenco Iurie a săvârșit infracțiunea imputată.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Cuzmenco Iurie, corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - că este deosebit de gravă, de persoana inculpatului care la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei penale în procedură simplificată conform art. 364/1 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de fond justificat a numit inculpatului pedeapsa închisorii sub limita prevăzută de sancțiunea art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal pe un termen de 3 ani și 4 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, avînd în vedere că sancțiunea normei date prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Referitor la argumentele apelanților, instanța de apel nu le-a reținut ca temeii justificativ de casare a sentinței, or vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei.

De asemenea, cît privește argumentul apelanților precum că, inculpatul nu locuiește cu partea vătămată, instanța de apel a menționat că, potrivit caracteristicii eliberate de Consiliul orășenesc Hîncești, se confirmă faptul că, la momentul eliberării acesteia Cuzmenco Iurie locuia împreună cu feciorul Cuzmenco Eugen (f.d. 29).

Potrivit extrasului din Registrul de Stat al populației, Cuzmenco Iurie se află în relații de rudenie cu Cuzmenco Boris (tatăl) (f.d. 32). Totodată, instanța de apel a stabilit că, potrivit declarațiilor martorului Cuzmenco Elena se confirmă că Cuzmenco Eugen cu familia sa conlocuiește împreună cu familia inculpatului Cuzmenco Iurie.

Argumentele apelanților precum că inculpatul a comis infracțiunea în stare de afect, instanța de apel le-a respins ca fiind declarative, or, potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că inculpatul în momentul comiterii infracțiunii se afla în stare de ebrietate, fapt ce se confirmă prin declarațiile părții vătămate și a inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului Cuzmenco Iurie, precum că prima instanță nejustificat a refuzat să audieze în calitate de martor soția sa, deoarece judecarea cauzei a avut loc în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, doar în baza probelor administrate în faza de urmărire penală fără audierea martorilor.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul, precum că prima instanță nu a ținut cont de faptul că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece este de vîrstă înaintată, este caracterizat pozitiv, se căiește de cele comise, or prima instanță la stabilirea pedepsei penale a ținut cont de toate circumstanțele pricinii inclusiv cele indicate de inculpat în cererea de apel, drept urmare pronunțînd o sentință legală și întemeiată.

Referitor la argumentele invocate, precum că s-au constatat un șir de erori în cadrul urmăririi penale, instanța de apel la fel le-a respins pe motiv că sunt declarative, or în cadrul urmăririi penale acțiunile organului de urmărire penală nu au fost contestate, prin urmare fiind legale.

Instanța de apel la fel a respins argumentul apărării, precum că inculpatul fiind dus în eroare de juriștii din prima instanță a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, deoarece inculpatul în momentul semnării cererii privind judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale conștientiza care este conținut acesteia. Mai mult ca atît, în ședința de judecată a instanței de fond din 12.09.2013 inculpatul repetat a susținut cererea înaintată privind judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale (f.d. 72 verso).

9. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința inculpatului. Recurentul

invocă că, a fost încălcat dreptul inculpatului la interpret, astfel probele acumulate la faza de urmărire penală sunt nule; rechizitoriul, sentința și decizia nu au fost înmânate inculpatului în limba rusă; partea vătămată locuiește separat cu familia inculpatului.

9.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece recurentul critică aprecierea probelor administrate, care ține de starea de fapt a cauzei stabilirea căreia este de competența instanțelor de fond, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Totodată, pe tot parcursul desfășurării acțiunilor de urmărire penală, interesele inculpatului au fost apărate de avocatul Badea M. și la prezentarea materialelor de urmărire penală, careva cereri și obiecții nu au avut nici învinuitul nici apărătorul său (f.d. 42), iar în procesul-verbal de audiere a învinuitului este indicat că Cuzmenco Iu. a solicitat să facă declarații în limba de stat, fapt pentru care și a semnat (f.d. 37).

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

Din conținutul recursului rezultă că apărarea invocă încălcarea dreptului inculpatului la interpret, iar probele acumulate cu încălcări la faza de urmărire penală sunt nule; rechizitoriul, sentința și decizia instanței de apel nu au fost înmânate inculpatului în limba rusă; partea vătămată locuiește separat cu familia inculpatului, fapt ce a dus la calificarea incorectă a acțiunilor inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal menționează următoarele: Potrivit materialelor cauzei, Cuzmenco Iurie fiind audiat în calitate de bănuit (f.d. 26, vol. I) și în calitate de învinuit (f.d. 37, vol. I), în prezența apărătorului, a solicitat să fie audiat în limba de stat, fapt confirmat prin semnătura acestuia. Careva cereri sau demersuri privind încălcarea dreptului la interpret, atât inculpatul, cât și apărătorul la urmărirea penală nu au invocat.

Colegiul penal constată că, la examinarea cauzei în prima instanță, inculpatul a fost asistat de translator (f.d. 59, vol. I), iar sentința i-a fost înmânată în limba rusă (f.d. 85, vol. I). La fel, în ședința instanței de apel inculpatul a fost asistat de un translator (f.d. 104-107, 216-222 vol. I), decizia instanței de apel fiind expeditată

inculpatului în limba rusă (f.d. 127, 253, vol. I). Totodată, faptul că, în apelul declarat de inculpat și de apărătorul acestuia nu a fost invocat motivul „lipsa translatorului”, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal constată că apărarea a invocat în recursul său date care nu corespund materialelor cauzei.

Referitor la motivul precum că solicitarea inculpatului privind judecarea cauzei în procedura simplificată trezește suspiciuni, Colegiul penal menționează că, inculpatul personal a semnat cererea privind judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, pe care a susținut-o ulterior în ședința instanței de fond (f.d. 72 verso, vol. I).

Totodată, Colegiul penal menționează că, motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

De asemenea, Colegiul penal remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanței de apel.

Temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziilor instanței de apel nu s-a stabilit. Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate în recursul apărătorului au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs nu s-au indicat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2015, în cauza penală în privința lui **Cuzmenco Iurie Boris**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **29 decembrie 2015**.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu